

28, 2. SHARV. BR. 1, 2. KĀTJ. ÇR. 25, 12, 9. PĀR. GRHJ. 2, 13. सद्यः प्रवर्षे-
त्पर्जन्यः MBH. 3, 10016. 7, 3153. 13, 2013. HARIV. 3804 (= Indra). 8089.
R. 1, 16, 16. 2, 31, 12. 67, 8. 3, 34, 6. 6, 3, 9. SUÇR. 1, 17, 2. MĀKĪ. 178, 10.
VARĀH. BRH. S. 52, 43. 49. 52. PĀNĪKĀT. 31, 16. HIT. I, 195. VP. 153, N. 1.
त्रोपापाण्डवपर्जन्या adj. (सेना) MBH. 7, 6675. unter den 12 Âditja HARIV.
594. 11549. 12456. 12498. 12912. 13143. ein Devagandharva (auch
Gandharva) MBH. 1, 2552. 4812. HARIV. 14158. einer der sieben R̥shi
(in verschiedenen Manvantara) 431. 14152. MĀRK. P. 75, 73. ein Pra-
ġapati und Vater des Hiraṅjaroman VP. 153; vgl. 83, N. 3 (nach dem
Index ist पर्जन्या an dieser Stelle Mutter des Hir.). Vgl. G. BÜHLER in
Or. und Occ. I, 214. fgg. — Die von BENFLEY versuchte Zusammenstel-
lung von पर्जन्य mit स्फुर्ज hat Vieles für sich und sagt uns mehr zu als
die scheinbar näher liegende Zurückführung auf परिजन्य (vgl. पर्णपा
= परिपाण, पर्षद् = परिषद्). — 2) f. स्रा = पर्जनी RĀĠAN. im ÇKDR.
पर्जन्यक्रन्थ (प० + क्र०) adj. wie die Regenwolke oder wie P. dröhnend
RV. 8, 91, 5.

पर्जन्यनिन्वित (प० + नि०) adj. von P. belebt: वाच् RV. 7, 103, 1.
पर्जन्यपत्नी (von प० + पति) adj. f. den P. zum Gatten habend AV. 10,
10, 6. भूमि (weil sie vom Regen befruchtet wird) 12, 1, 42. KAUC. 106.
पर्जन्यरेतस् (प० + रे०) adj. in P.'s oder der Wolke Güssen lebend,
daraus entstanden: das Rohr des Pfeils RV. 6, 75, 15.
पर्जन्यवृद्ध (प० + वृ०) adj. durch P. genährt: der Soma RV. 9, 113, 3.
पर्ज (पृ०), पर्जति beglücken, erfreuen (सुखने) DHĀTUP. 28, 39.
पर्ण (पर्ण, पर्ण) s. u. 1. पर् und पर्णम्.
पर्णो UNĀDIS. 3, 6. 1) n. AK. 3, 6, 22. SIDDH. K. 249, a. 5. a) Schwung-
feder, Fittig; Feder überh., penna; = पत्त TRIK. 3, 3, 133. चरित्रं किं वे-
रिवाच्चेदि पर्णम् RV. 1, 116, 15. पर्णा मृगस्य पतरेरिवारभे 182, 7. पत्त-
धो विर्न पर्णाः 183, 1. पर्णाभिः शकूनानाम् 9, 112, 2. 4, 27, 4. 40, 3. पर्णाह्न-
धीयसी AV. 10, 1, 29. ÇAT. BR. 1, 6, 2, 5. MBH. 1, 1517. Gefeder des Pfeils
AV. 5, 25, 1. RV. 10, 18, 14. AIT. BR. 1, 25. 3, 26. KĀTH. 25, 1. — b) Blatt
(das Gefeder des Baumes; vgl. पत्त) AK. 2, 4, 2, 14. TRIK. H. 1123. H.
an. MED. HALĀJ. 2, 30. किमेवं पर्णा मुषिता वर्नानि RV. 10, 68, 10. AV. 8,
7, 12. VS. 16, 46. या पर्णेन पिबति TS. 2, 5, 2, 7. TBR. 1, 1, 2, 10. 2, 2, 4.
ÇAT. BR. 7, 2, 1, 8. 14, 6, 2, 30. अर्क० 10, 3, 4, 3. PĀR. GRHJ. 3, 4. ÇĀNĪH. ÇR.
4, 16, 7. शमी० ĀCV. GRHJ. 1, 17. वृद्ध० KĀTJ. ÇR. 6, 1, 8. KHĀND. UP. 2, 23,
4. Hip. 1, 18. 40. N. 16, 12. 20, 7. MBH. 7, 8274. SĀV. 5, 74. शीर्षापर्णाशन
R. 1, 51, 26. वाताम्बुपर्णाशन BHARTṢ. 1, 65. ÇĀK. 167. RT. 1, 22. MEGH.
30. Am Ende eines adj. comp. f. स्रा (शाखेव शीर्षापर्णा R. GORR. 2, 101,
24; vgl. एकपर्णा); ई, wenn es Pflanzenname ist, P. 4, 1, 64; vgl. अग्र-
पर्णी, अङ्गि०, अत्यस्र०, अलि०, अशन०, उडुम्बर०, नख०, नील०. — c)
Betelblatt RĀĠAN. im ÇKDR. — 2) m. Butea frondosa Roxb., ein schöner
und verehrter Baum, aus dessen Holz gewisse Opfergeräthe bereitet wer-
den. Derselbe wird später gewöhnlich पलाश genannt; er trägt grosse
Blätter (8—16 Zoll lang). AK. 2, 4, 2, 10. H. an. MED. अश्रुत्ये वै निषर्दनं
पर्णे वै वसतिष्कृता RV. 10, 97, 5. AV. 3, 5, 4. 8. 5, 5, 5. 18, 4, 53. सोमस्य
पर्णमिच्छन्त तत्पर्णाः ऽभवत् TBR. 1, 1, 2, 10. 2, 2, 6. 7, 1, 9. TS. 3, 5, 2, 1.
fgg. ०कल्क 2, 5, 2, 5. — ÇAT. BR. 3, 3, 4, 10. 6, 5, 2, 1. 11, 7, 2, 8. ०शाखा
1, 4, 2. PĀNĪKĀV. BR. 9, 5, 4. JĀĠĀ. 3, 317. — b) N. pr. eines Mannes gaṇa

शिवादि zu P. 4, 1, 112. eines Lehrers VĀJU-P. in VP. 281, N. 5. — c)
N. pr. einer Localität (भरद्वाजे) P. 4, 2, 145. — 3) f. ई gaṇa वरणादि zu
P. 4, 2, 82. gaṇa किसरादि zu 4, 53. a) Pistia Stratiotes Ltn. (vgl. वारि-
पर्णी) TRIK. 1, 2, 34. ÇABDAR. im ÇKDR. VARĀH. BRH. S. 53, 88. — b) das
Blatt der Asa foetida (?) ÇABDAĀ. bei WILS. — Vgl. अचिकन०, अश्रु०, उ-
तान०, पुष्कर०, पृष्णि०, श्येन०, सहस्र०, सु०.
पर्णक 1) m. a) = भिन्न (nach MAHIDR.) VS. 30, 16. — b) N. pr. eines
Mannes; pl. seine Nachkommen gaṇa उपकादि zu P. 2, 4, 69. — 2) f.
पर्णिका a) eine best. Gemüsepflanze SUÇR. 1, 222, 11. — b) N. pr. einer
Apsaras HARIV. 14163; vgl. HARIV. LANGL. II, 376, wo die Calc. Aug.
पर्णिनी hat.
पर्णकाय (पर्ण 2, a. + क०) s. u. कयाय 2, a.
पर्णकार (प० + 1. कार) m. = वारुजीवी, vulg. वारुड ÇKDR. ein Ver-
käufer von Betelblättern WILS.
पर्णकुटिका f. = पर्णकुटी VJUTP. 131.
पर्णकुटी (प० + कु०) f. Laubhütte R. 2, 92, 12 (101, 13 GORR.). 100, 4.
R. GORR. 2, 111, 38. KATHĀRN. in Z. d. d. M. G. 14, 575, 17.
पर्णकुच्छू (पर्ण + कु०) m. die Blätterbusse, Bez. einer best. Busse, bei
der man einen Aufguss auf Blätter verschiedener Bäume und auf Kuça-
Gras genießt, JĀĠĀ. 3, 317.
पर्णकोशा s. पूर्णकोशा.
पर्णखाड (प० + ख०) m. = वनस्पति Baum ÇABDAĀ. im ÇKDR.
पर्णचौरपट (प० + चौर + पट) adj. in ein Gewand aus Blätterstreifen
gehüllt, Bein. Çiva's MBH. 12, 10361.
पर्णचौरक (प० + चो०) m. ein best. Parfum (चौरक) RĀĠAN. im ÇKDR.
पर्णधि (प० + धि) m. der Theil des Pfeilschafts, in welchem die Federn
stecken, AV. 4, 6, 5.
पर्णधस् (प० + 2. धस्) adj. (nom. ०धत्) die Blätter fallen machend
Sch. zu P. 3, 2, 76. 7, 1, 70. 8, 2, 72. 4, 1, 6. Vārtt.
पर्णानर (प० + नर) m. Blättermann, eine aus Blättern zusamenge-
setzte Puppe, die an Stelle eines nicht aufzufindenden Leichnams ver-
brannt wird, ÇKDR. und WILS.
पर्णनाल (प० + नाल) n. Blattstiel ÇĀNĪ. zu KHĀND. UP. 2, 23, 4.
पर्णप्रात्यिक (प० + प्रा०?) N. pr. einer Oertlichkeit RĀĠA-TAR. 7, 193.
Es ist viell. ०प्रासिक zu lesen.
पर्णभेदिनी (प० + भे०) f. = प्रियङ्गु RĀĠAN. im ÇKDR.
पर्णभिजन (प० + भो०) 1) adj. von Blättern sich nährend. — 2) m.
Ziege TRIK. 2, 9, 25. ÇABDAR. im ÇKDR.
पर्णमर्षि (प० + म०) m. ein best. Zaubergegenstand (aus dem Holze des
Parṇa?) AV. 3, 5, 1.
पर्णमय (von पर्ण) adj. f. ई aus dem Holze der Butea frondosa gemacht
P. 4, 3, 150. Sch. TS. 3, 5, 2, 1. TBR. 1, 1, 2, 11. 7, 1, 9. 8, 7. KĀTJ. 8, 2. 15, 2.
पर्णमाचाल (प० + मा०?) m. = कर्मरङ्ग ÇABDAM. im ÇKDR.
पर्णमुच् (प० + मुच्) adj. (nom. ०मुच्) Blätter fallen machend, vom Winde
UĠĠĀVAL. zu UNĀDIS. 2, 22.
पर्णमृग (प० + मृग) m. ein im Laub der Bäume lebendes Thier (z. B.
Eichhorn, Affe) SUÇR. 1, 200, 7. 202, 17. 238, 6.
पर्णम् (von पर्ण), पर्णयति grünen DHĀTUP. 35, 84, a.